

πη τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν θηριωδίαν τῶν καταστροφῶν τῆς πατρίδος Ἑλλήνων καὶ οὐχὶ Τούρκων· διότι ὁ ὧμος Γκούρας ἀπέστειλε καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀναζητούντας αὐτὸν στρατιώτας, οἵτινες ἀφ' οὗ πρῶτον τὸν ἀπειγύμνωσαν, ἀρπάσαντες καὶ αὐτὸ τὸ βινόμακτρον αὐτοῦ, ἔσυρον αὐτὸν πεζὸν καὶ ἀνυπόδητον διὰ Δροβόλοβου μέχρι Γαστούνης ἐν ὥρᾳ βαρυτάτου χειμῶνος. Ὁ ἥρως τῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπειλεῖται ἤδη καὶ νὰ βασανισθῇ, ὅπως ὁμολογήσῃ ὁλόκληρον τὴν κινήτην δῆθεν περιουσίαν του, ἐνῷ ἐσπερεῖτο τῶν πάντων. Χάρις ὅμως εἰς τὸν εὐγνωμονοῦντα αὐτῷ Παναγιώτην

(α) Ὁ Παναγιώτης Λαϊωρική διαμένων ἐν Φωκίδι κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ παρασκευαζόμενος διὰ τὸν πόλεμον, προδίδεται εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῆς πολιορκίας τῶν Ἰωαννίνων, οἵτινες στέλλουσι νὰ τὸν συλλάβωσι. Οἱ φίλοι αὐτοῦ, ἑταῖροι τῆς Φωκίδος, μὴ δυνάμενοι νὰ τὸν βοηθήσωσιν ἀπ' εὐθείας, πείθουσι τὸν ἀπεσταλμένον Ταῦρκον νὰ τὸν μεταφέρῃ διὰ τῆς Ἀχαΐας ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον, εἰδοποιοῦσι δὲ περὶ τούτου τὸν ἐν Αἰγίῳ Ἀνδρέαν Λόντον. Οὗτος εἰδοποιεῖ εὐθὺς τοὺς ἐν Πατρὶσι καὶ δι' αὐτῶν πληροφορεῖται τὰ πάντα ὁ Γερμανὸς Φόξας· ὁ Τούρκος μετὰ τοῦ Λαϊωρική εἰς Πάτρας κατέλυσεν εἰς τὸ χάνι τοῦ Γαταράκη. ἐκεῖ δὲ ὁ Κωστατίνος Γερακάρης καὶ ὁ Δρόσος Μανσίλας εἰδοποιοῦσιν αὐτὸν ἐπιτηδεύειν τίνι τρώφῳ θέλουσι τὸν ἐλευθερώσει ὁδηγῆναι τοῦ Γερμανοῦ. Ἐξελθὼν ὁ Τούρκος μετὰ τοῦ Λαϊωρική εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Κ. Γερακάρη, ἐνθα περικυκλοῦσιν αὐτὸν (τὸν Ταῦρκον) οἱ ἑταῖροι καὶ διασκεδάζουσιν αὐτὸν διαροτροπικῶς, ἐνῷ ὁ Νικόλαος Γερακάρης καὶ ὁ Κωνστ. Διακαλέπουλος ἀρπάξουσιν τὸν Λαϊωρικήν καὶ διὰ νυκτὸς ἐπιβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ πλοῖον Ἰονικοῦ μετημισημένον. Ὁ Τούρκος θέλων ν' ἀναχωρήσῃ ζητεῖ τὸν Λαϊωρικήν ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει αὐτὸν. Εἰδοποιεῖ πᾶσα τα τὸν Βασβύζαν τῶν Πατρῶν, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι οὐδ' αὐτὸς ἠδυνήθησεν νὰ τὸν εὕρωσιν. Ἀπελπισθεὶς ἐν τέλει ὁ Τούρκος καὶ γνωρίζων τὴν τύχην ἧτις τὸν ἀνέμενεν, ἀπῆλθε τῶν Πατρῶν, πλὴν δὲν ἐπανῆλθεν εἰς Ἰωάννινα. Τοιοῦτοτρόπως διεσώθη ὁ Λαϊωρική τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Γερμανοῦ, εὐγνωμονῶν δὲ διέσωσε τὸν Γερμανὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν, οὐχὶ Τούρκου, ἀλλὰ τοῦ Γκούρα.

Λαϊωρικήν (α) ὑπερασπισθέντα τὴν ἀθωότητα τοῦ Ἱεράρχου· ἐκδυσωπεῖται ὁ σκληρὸς Γκούρας καὶ ἀφήνει αὐτὸν ἀνεόχλητον εἰς Γαστούνην.

Ὁ Ἱεράρχης Γερμανὸς ἔκτοτε ἔζη ἰδιωτεύων καὶ μηδ' αὖτε σκοπῶν ν' ἀναμιχθῇ πλέον εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς πατρίδος. Ὅτε δὲ κατὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Γ. Ἐθν. Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδάουρου ἐξελέγη μέλος αὐτῆς, ἀναμνησθεὶς ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἐρωτήθει· «Πῶς δεῖ ἀγνωμονοῦσθαι πατρίδι φέρεσθαι;» ἀπήντησεν, «ὡς μητρί», ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος κατὰ τὰς δεινοτάτας ἐκείνας περιστάσεις καὶ ὑπηρετήσας καὶ πάλιν αὐτὴν καὶ ὡς μὲν καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης. Ἐν τῷ ἀξιώματι δὲ τούτῳ, ἀπεβίωσεν ἐν Ναυπλίῳ ἐν ἔτει 1827, θύμα γεγονόματος τῆς ρωσίζουσας τὴν πόλιν ἐκείνην πανώλης.

Τοιοῦτον τὸ τέλος τοῦ σεβασμίου Ἱεράρχου, εἰς δὲ ἡ Ἑλλάς σύμπασα, καὶ ἰδίᾳ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ὀφείλει ν' ἀνεγείρῃ ἀνδριάντα εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῶν πρὸς τὴν ὅλην πατρίδα ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Χρ. II. Κορύλλος.

H KE' ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Ἀνέτειλε καὶ πάλιν Ἡμέρα ἡ Ἁγία, Ἡμέρα πλήρης δόξης, διττῆς Ἐλευθερίας, τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους ἀπὸ τοῦ Διαβόλου, τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν υἱῶν τῆς Ἀγαρ! Κατέπληξε τὸν Κόσμον τὸ ἔργον ὃ ἐκείνη Ἐγέννησεν ἐνδόξως ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρᾳ. Κ' ἀπέλασε τοῦ ἔργου μικρὰ τοῦ ὅλου μοῖρα Παναλληνίου Γένους, Ἑλλάς ἡ Ἐλευθέρα. Ἦτένισεν ἐν τούτοις τὴν αἵγλην τὴν ἁγίαν καὶ ἄλλων τέκνων ὅμα τῶν ὑπὸ δουλοσύνην Πλὴν τῆς Ἐλευθερίας τὸ δάκρυμα τὸ γελοῦν Ἐσπέρησαν τὰ τέκνα τοῦ Κόσμου οἱ Δυνάταται! Κ' εἰρήνη ἀποτόμῳ ἡ τοῦ Φεραίῳ λύρα ἔκειτο, ὅπου τὸ πρῶτον ἀντήχησεν αἰσίως, καὶ ἤμας τὰ στήθη τῶν ὑποδούλων τέκνων Ἐφάνη ὅμοι· πάλιν τὸ φάσμα τῆς δουλείας, Κ' ἐπάγωσ' ἡ καρδίᾳ Λαοῦ ἐξεγερθέντος Ἀπείρα ἡ γὰρὰ τοῦ, ἐπῆλθεν ἡ δόξα.

Ὁ πόθος ὁμως μένει μιᾷ στείγῃς ἀγίας,
Ὅμοιαις πρὸς ἐκείνην τὴν τῆς Ἀγίας Λαύρας,
Ἐκ νέου ν' ἀντηχήσῃ τὸ θοῦρον τοῦ Ρήγα.
Νὰ ἴδωσι καὶ ἐκεῖνοι Ἐλευθερίας βλέμμα,
Νὰ φάλωσ' ἀρμονίως καὶ αὐτοὶ «Εὐαγγελίζου,
Ὡ Γῆ, χάριν μεγάλην, Θεοῦ τὴν δόξαν αἶνει»!
Οἱ μῆνες πλὴν περῶσι, παρέρχονται καὶ οἱ χρόνοι,
Κ' ἡ μνήμη τῆς Ἡμέρας ἐκάστοτε ρεῖοῦται!
Οὐκέτι τὰς ἀκτῖνας θερμὰς καὶ ζωογόνους;
Ὁ «Ἥλιος σου ἐκπέμπει» τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων,
Ὡ ἱερὰ, Ἀγία καὶ πάνσεπτε Ἡμέρα!
Ἀθρόα ἐπεισθῶσα τοῦ Ὑλισμοῦ ἡ δόξα,
Ἐπάγασε τὰ στέρνα τῶν τέκνων τῶν Ἠρώων,
Κ' ὁ ἔρωις τῆς Πατρίδος, τελῶς ἐμαράνθη!
Ἠλλοίωσαν ἀδόξως τὰ τῶν πατέρων ἦθη,
Ἡσπάσαντο τὰ ξένα, τὰ ἑκφυλα, τὰ νόθα!
Ἐπέσκηψεν ἐν γένει ἀκολασία πλήρης;
Κ' ἐμάρανε τῶν γόνων πᾶν αἶσθημα γενναῖον!
Ἐντεῦθεν ἀκηδεῖα, ἐντεῦθεν τόση νάρκη.
Ἐντεῦθεν καὶ ἡ λήθη πρὸς ἀδελφοῦς τῶν δούλων,
Στενάζοντας εἰσέτι ὑπὸ σκληρὰν δουλείαν!
Τὸ ψεῦδος, ἡ ἀπάτη δεσπόζουσαι κακίαι!
Ἡ ἀρπαγὴ καὶ ὁ πλοῦτος τὸ εἶδωλον ἐκάστου!
Τοῦ πνεύματος στρεβλότης! παντοῦ ἡ ἀθεΐα!
Πατὴρς κενὴ ἰδία! μαρὶα ἡ θρησκεία!
Ἄν ἡ Ἐλευθερία τοιοῦτον ἔχη τέλος,
Τοὺς πρῶν ὄντας δούλους εἰς ἀσεβεῖς καὶ φαύλους
Νὰ μεταβάλλῃ αἶφνης, ἅς μὴ ὑπῆρχεν αὕτη,
Αὐτῆς προτιμότερα ἢ στυγερὰ δουλεία!

Δ. Π.

Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αἱ ἀληθεῖς πολιτεῖαι καὶ ἐλευθερίαι δὲν εἶνε ὄρωρον τῆς τύχης ἢ προῖόν ἀπλοῦν πολιτικῶν συμπτώσεων, ἀλλ' εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα θυσιῶν καὶ ἀγώνων, βλαστάνουσι δὲ καὶ αὐξάνουσι συνήθως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐποτίσθη πρότερον δι' αἵματος καὶ ἐκαλύφθη ὑπὸ ἐρειπίων καὶ πτωμάτων! Ἡ πολιτειακὴ ἐλευθερία δὲν εἶνε φυτὸν ἄγριον, ὅπερ αὐτομάτως φυόμενον αὐξάνει ἡρέμα καὶ λεληθότως, μένον δὲ ἄγνωστον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον μαρκεῖται καὶ παρέρχεται χωρὶς μηδεμίαν νὰ ὑποστῇ περιπέτειαν. Ἡ πολιτειακὴ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας, διότι ἄνευ τοιούτων ἀδύνατον ν' ἀποκτηθῇ καὶ τοῦτ' αὐτὸ νὰ διατηρηθῇ. Ὑπάρχουσι πάντοτε ἔθνη καὶ ἄτομα, ἅτινα φθονερὰ τῶν ἐλευθεριῶν ἄλλων ἐπιπίπτουσι κατ'

αὐτῶν, ὅπως ταύτας ἀναρπάσωσι καὶ τὰ ἀποστερήσωσι τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν. Τότε δὲ φυσικῶς, ἂν μὴ τὸ ἔθνος κινδυνεῦον κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἂν οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ δὲν θυσιάσωσιν εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἀντιπάλου τὴν ἰδίαν οὐσίαν, καὶ τὴν ὑπαρξιν, ἂν δὲν χύσωσιν τὸ ἐαυτῶν αἷμα ἀποκρούοντες τὸν ἐπιδραμόντα πολέμιον, δὲν σώζουσι καὶ τὸ τε — τὸ παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν τῶν, ἀλλὰ ταχέως καθίστανται δοῦλοι, μάτην παρ' ἑτέρων προσδοκῶντες συνδρομήν.

Ἡ ἱστορία καὶ τὸ παρελθὸν κυροῦσι τὴν ἀρχὴν ταύτην. Ἐκεῖ ἤκμασεν ἡ ἐλευθερία, ἔνθα ὁ τόπος παρήγαγεν ἄνδρας προθύμους νὰ θυσιάσωσι τὴν ἰδίαν ὑπαρξιν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτειακῶν ἐκυτῶν ἐλευθεριῶν.

Τὸ ἔδαφος τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐποτίσθη δι' ἀφθόνου ἑλληνικοῦ αἵματος καὶ ἡ παλαιὰ ἐκείνη πατρίς ἡμῶν ἔθυσεν ἐκατόμβας ἀνθρωπίνους ὅπως διατηρήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἑαυτῆς.

Ἄλλ' ἡ γνωρὶμὴ ἱστορία τῆς πατρίδος ἡμῶν δὲν κυροῖ μόνη τὴν προεκτεθεισάν ἀρχήν.

Τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ὅπως κατακτήσῃ τὰς πολιτειακὰς ἐλευθερίας, δι' ἃς σήμερον σεμνύνεται καὶ αἵτινες πρωίμως ἀναπτυχθεῖσαι πλείστον συνετέλεσαν εἰς τὸ ἐνεστὼς αὐτοῦ μεγαλεῖον, ἀνέλαβεν ἀγῶνα δυσχερῆ οὐ μόνον κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἐσπάραχθη ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ ἐμφυλίων πολέμων ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσας ἀριστοτεχνικῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, τοῦ Ἀγγλικοῦ Συντάγματος, καὶ ἔχυσεν οὐ μόνον τὸ ἴδιον αἷμα, ἀλλὰ καὶ τὸ αἷμα τοῦ αὐθαιρέτου μονάρχου τοῦ Καρόλου τοῦ Α'. ὃν ἀνέβιβασεν εἰς τὸ ἱκρίωμα.

Ὅπως καταρτισθῇ ἡ Γερμανικὴ ἐνότης καὶ ἀνέλθῃ τὸ Γερμανικὸν ἔθνος εἰς τὴν περιωπὴν, εἰς ἣν σήμερον ἵσταται ἰθὺν τὴν Εὐρώπην, ἐπείσθησαν τὰ στέρνα